

ROMAN

YUSUF'U ⚡
BULMAK

ONUR ORHAN

ONUR ORHAN

YUSUF'U
BULMAK

Can aędaş

© 2019, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Şubat 2019, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 3 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdaę

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Saner Basım Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Litros Yolu 2. Matbaacılar Sit. No: 2/4 2BC 3/4

Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 35382

İç baskı ve cilt: İç baskı ve cilt: Türkmenler Matbaacılık

Reklam San. ve Tic. Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 16-18

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 43087

ISBN 978-975-07-3970-5

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750739705

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

ONUR ORHAN

YUSUF'U
BULMAK

ROMAN

♥can

ONUR ORHAN, 1975'te İstanbul'da doğmuştur. Bir süre hukuk öğrenimi görmüş, ardından gazetecilikten mezun olmuştur. İlk romanı *Yalnız Ölümünden Çok'u*, *Sadece Diktatör* adlı tiyatro oyunu takip etmiş, Orhan bu oyunuyla 2015-2016 yılında Müjdat Gezen Sanat Merkezi (MSM) tarafından verilen Savaş Dinçel Ödülü'ne layık görülmüştür. *Sadece Diktatör*, başta Türkiye olmak üzere dünyanın dört bir yanından yaklaşık 160 bin seyirciyle buluşmuş ve 3. sezonunda hükümet tarafından sakıncalı bulunarak yasaklanmıştır. Orhan'ın kaleme aldığı *Aden*, 34. Varşova Film Festivali'nde Grand Prix adayları arasındadır. *Yusuŕ'u Bulmak*, 2019-2020 sezonunda Moda Sahnesi tarafından sahneye konulacaktır. Orhan'ın *Suç* ve *Keza* isimli oyunuyla yine aynı sezonda Almanya'da varlığını sürdüren Güneş Theater tarafından sahnelenecektir.

Bana Yusuf'u soruyorsun öyle mi? Sana onu anlatabayım, anlatayım da, önce başka bir şey anlatayım. Burada nice Musalar, İsalalar vardır, Meryem'imiz, diyim ki Havva Anamız bile vardır. Havva Anamız kitap gibi kadındır, çevir çevir oku, ancak bu her yiğidin harcı değil, neden, çünkü o kendini akıttığı kanıyla yazmıştır. Kan, mürekkebe benzemez, döküldü müydü can çıkar. Canla beraber huy çıkar. Ama esas mesele candan huyu çıkarmakta. Bunu ölmeden yapmakta. Huy dediğin hayatın pezevengi, godoşun önde gideni, senden çıkmazsa illaki sana girer. Her şekilde sana girer.

Ben konuşmayı sevmem ama sana anlatayım. Yusuf, kuyuya atılmış bir taşdır, değil kırk akıllı, milyon kere milyon akıllı o taşı çıkaramamıştır. Sanırlar ki o bir candır, bana sorsan o Hülya'dır. Çünkü Yusuf bir hiç çocuktur. Varlıkla yokluk arası... Güzel yüzlüdür, cilalanmış derisi vardır, sanki atölyeden şimdi çıkmıştır. Parlak oğlandır anlayacağın, o manada değil, varsa da bi dalgası görmedim, bi şey diyemem, öteki manada, böyle tıraşlı mırışlı, hafif fiyakalı bir çocuk yani. Gerçi öbür manada da bir şeyler söylenmiyor değil hakkında. Bunlar tevatürdür. Ama tevatür sokakta mühimdir. Kulağın kesik olacak, kim cepçi kim götçü bileceksin, yoksa alimallah ya cebi deldirirsin ya götü...

Gel seni şöyle bi dolaştırayım, kalkmaya lüzum yok, oturduğun yerde dolaştırayım. 10 bin yıllık hikâye bu. Adı eski ama her doğan çocuk için yepisyeni. Herkes bildiğini sanır Yusuf'u. Sana anlatırlar boyunu bosunu, belki kilosunu. Anasını tanıyan çıkar muhakkak, babasıyla bir tek atmayan yoktur burada. Ancak bunlar nüfus bilgileri, ikametgâh senedi. İşlerini de anlatanlar olacaktır. Bu mudur Yusuf? Bana sorsan değildir. Kimdir Yusuf? Aynada ne görüyorsan odur. Çünkü insan bir başkasının hikâyesini tamamlar. Başını bilmez, kıçını avuçlar.

İnsan dediğin üç aşağı beş yukarı budur. Her boku bildiğin sanır, götünü göremez ama. Allah'ın bi mesajı var, bunu düşünmez. Kafa dediğin sağına soluna anca döner, kaç eder bu, 180 derece, hadi bilemedin 190 derece dönsün, ama sorsan her konuda fikri vardır, bunu düşünmez. Dünya yuvarlak, kafa dediğin yuvarlağa yakın ama insan buna inat dümdüz sanır kendini. İnsan türlü türlüdür demişler, elbet hepimizin bir hikâyesi var ama bana sorsan fotomontaj. Aynı kafayı kesip kesip koymuşlar desem yeri her bedene. Esas hikâye burada başlıyor, sen sana yazılan filmde çıkabilecek misin? Şu bedeni kafadan, kafayı bedenden kesip atabilecek misin? İkisini yeniden yapabilecek misin? Ha, işte bu huydur, canından evvel huyunu çıkarabilecek misin?

Ozan güzel demiş ama yanlış demiş: "Yusuf'u kaybettim Kenan ilinde, Yusuf bulunur Kenan bulunmaz." Yok arkadaş öyle değil bu hikâye, Kenan'ı bulmak kolay, esas iş Yusuf'u bulmakta. Benim adım Kör Şefik, neler gördüm bu diyarda, anlatsam sana, bir kutsal kitabı da sen indirmişsin dersin.

Bana Yusuf'u sordun, gel seni şöyle bi dolaştırayım.

Uzun zamandır görmedim hergeleyi. Çocukluk arkadaşım benim. Lan sümüğümüzü yiyorduk daha beraberdik bununla. Tuvalet önünde de bekledik, aynı karıya da atladık, birimiz sıçtı, diğeri temizledi. Ama yok, çok oldu görmedim. Yalan söyledik amına koyuyum, yüzümüze gözümüze de bulaştırdık. Güzel günlerdi. Çuvallamak bi sanattı. Merdivenleri üçer beşer tırmanırdık, tırmanamadık mı, tepetaklak yuvarlanırdık. Gülerdik amına koyuyum, gülerdik ya... Bak hatırası canlandı, yüzüm şenlendi ama yok oldu Yusuf, belki iyisini yaptı sik-tir oldu gitti. Ben kaldım da ne oldu, hâlâ aynı karıya atlıyorum. Aynı dalga boyunda mahalleliyle ortak yayın yapıyorum. Arada düşündüğümde, Rasim Baba'nın yerinde rakıyı fondiplerken aklıma geliyor bazen, Yusuf diyorum, ulan kendini kurtardın da beni kurtarmadıysan ta amına koyuyum senin! Sonra diyorum ya kendini kurtaramadıysa, o meşhur saflığı yine tuttuysa, sen yanında olamadıysan o an, sikiyim şerbetini Necdet diyorum kendi kendime. Attıra attıra sikiyim diyorum, sonra diyorum kendini sevmemek neye yarar.

İkimiz de okumadık doğru dürüst, ben ortaokul terk, o lise. Bana göre okuryazar çocuk. Ben tabii doğuştan piçim. Burada böyle bilirler beni, Piç Necdet derler

bazen, bazen sadece Piç. Serserilik bende, makara kukara bende, gamsızlık bende. Topla bunları hesap makinesiyle sifıra sifır, elde var sifır. Yine de şikâyetçi değilim halimden, savcı ben, avukat ben, hâkim yine ben. Tek celsede beraati yazarım kendime icabında. Ölecek değilim arkadaş, benim de şunun şurasında bi canım var.

Ben uzun zaman iyi para kırdım, Yusuf'a da kazandırdım. Getir götür işi yapıyorduk biz. Büyük dalgalarda yüzüyorduk, piyastos olduk. Ben oldum daha doğrusu, Yusuf değil. Yusuf o ara bırakmıştı işi. Mangır ganiydi ama bırakmıştı. Saftı ama bu saflığı işine yarardı. E, bi de lise terk lan, benim gibi mi amına koyiyim...

Neyse, böyle şehirlerarası paket taşıma işindeydim ben. Öyle pizzacı çocuk değiliz tabii. Mal taşıyoruz, yani ne verirlerse onu taşıyoruz, öyle bakmak kurcalamak yok. Adamı kesip bagajına koysalar bakamazsın.

İlk işi almaya gittim, bunlar bana dediler ki araba kullanmayı bilir misin? Yarrak gibi kullanıyorum o zaman, ne sikime güvendiysen bilirim dedim, iyi dediler, bir anahtar salladılar bana, ben Rin Tin Tin, BMW beş yüz bin, öyle diyim anla sen, bizim en kral topçularda yok öyle araba, Zidan gibi kuruldum koltuğa. O zaman kafayı kazıtmışım, şekilli bir bıyık yapmışım kendime, biraz korkunç görüneyim diye kaşları da aldırılmışım. Yoksa bak, benim kaşlar Küçük Emrah, bana değil BMW direksiyonu bahçe hortumu tutturmazlar. İş basit görünüyor, arabayı alacaksın, verilen adrese götüreceksin, bu kadar. Olay ne, güvenilir olacaksın, bagajı açma mı dediler, açmayacaksın, çanta mı verdiler, 007 sikim Bond olmayacaksın, kurcalamayacaksın, tam teslimat yapacaksın, döneceksin, eline şırak sıcak para, 2000-3000-5000 indirecekler. İşine göre tabii. O zamanın parasıyla milyon de sen bunlara, şırak sayacaklar.

Ben de tabii kereste tüccarı değilim, ne zorlayaca-

ğım arkadaş, şans yanağımızdan makasını almış, nakliyecici gözüyle bakıyorum kendime. Pizzacı götürdüğü malı tırtıklıyor mu, kapağını kaldırıp bakıyor mu? Gerçi pizzadan da girdik içeriye ya neyse, o başka hikâye... Bende ki macera Süpermen'de yok, öyle... Şimdi ben, birkaç sevkıyat yaptım, adamlar tuttu beni. Bir-iki kere arabayı sürttük bir yere ama tek laf etmediler, artık ne taşıyorsak düşün işin önemini. Sonra bana sordular, var mı güvendiğin biri dediler, iş büyüdü, biri daha lazım, var dedim, tuttum kolundan Yusuf'u getirdim. Bi zaman iyi para kaldırdık bu işten ama Yusuf hep biraz tedirgindi. Alışmış tabii küçük işlere, bi eli ağzı kurudu bizimkinin. Bi zaman sonra ayrıldı, gitti başka işler yaptı, kıyırık kafelerde sevgililere kahve falı falan baktı. Yalan yok, güzel fal bakardı ama bana sorsan kendini harcıyordu. Ama tabii bende matematik tırışka... Eksile eksile bugüne geldim, en son hapse düştüm, bölme işlemimi de yaptılar, iki kol iki bacak kırıldı, misler gibi yanlıştır da kaynadı, bak çayı iskeleyle tutuyorum, sağı sola desteklemesem siktığımın çayını dudağıma götüremem. Eve kapandım, beğenmediğim babamın parasını yiyorum.

Birden âlemin en afili karısı bunu kendine yakışıklı yaptı. Yakışıklı nedir bilir misin? Karı kendine bir dost seçer ama şekildir bu, pavyonun müşterisine sevgilim var hesabı. Kırk yıllık pavyon da kulüp oldu ya, tövbe tövbe hepimiz sosyete atladık. Neyse, perdedir bu, o perdede pavyonun gölge oyunu arzıendam eder. Çok havlamayın sahibim var gibi misal. Ama kuralı da vardır bu işin, karıyla yakışıklısı arasında alışveriş olmayacak, çaktın? Biz, Yusuf'u bitik bekliyoruz tabii. Eriyip bitecek karıya, dondurmaya külahtan akıtacak, karı da bunu fildir fildir çevirecek. Gencecik çocuk o zaman, karı taş, karı sütun, o eski ağzı burnu kırık heykeller gibi ama bunda her şey tam, afrodizyak mıydı, neydi onun gibi bir şey anla sen, hepimizde Hülya'nın doksanına girme hayalleri. Kimimiz Tanju Çolak, kimimiz Cevad Prekazi, rövaşataya havalanan mı ararsın, makasa yatan mı, hiç olmadı uzaktan kaleyi zorlayan mı, ya Hülya'nın dilli bademini tadacağız ya da çanağını sıyracağız. Dert bu. Kral porno dönüyor. Hülya'nın sokağın köşesinden kokusu gelse bizim çavuşlar nöbette, tepegözler dört dönüyor, kuşlar hindi mübarek... Topuklu ayakkabısının sesini duyuyoruz, sanırsın 9 şiddetinde deprem oluyor, böyle böyle oynuyor kaldırım taşları gözümüzde. Hele bi önü-

müzden geçiyor, filmin pauz tuşuna basılmış gibi hayat duruyor. İskambil kâğıtları havada fotoğraf çektiriyor, papazlar günah çıkarıyor, kızlar ortadan yarıyor, valeler kimi bafilesem diye dört dönüyor, öbür rakamları zaten geç, hepsi 31'i gösteriyor.

Ben tavlâ atarken havada zarı yakalayan adam biliyorum, zar seker de karşikinın çadırına düşerse diye... Çadır dediğin olmuş taş yapı, zar alete gelse mermi gibi sekecek namussuzum. Öyleyiz yani. Neyse, biz Yusuf mevta diye bakıyoruz tabii, karı buna vermiyorsa verem, yok veriyorsa ağır işçilikten tüysiklet olacak. Hani irmiğini döndürdük döndüreceğiz. Ulan, karı Yusuf'a tutulmasın mı? Kırk yıldır yolunu gözlediğimiz manyetolu amcık, hokkasına kalemi daldırtmasın mı? Bizim vелеde açılmasın mı harita metod defteri gibi kare kare, fersah fersah, bizim aklımız başımızdan gitti, sikimize kondu. Tövbe tövbe, tabii tüm manyeller attı bizde, ayarlar nanay...

Bir yandan bizim neyimiz eksikti lan diyoruz, bir yandan Haçlı Ordusu gibi kılıçlar elde bekliyoruz, belki de sıra bize düşer hesabı. Milli Piyango gibi karı. Şimdi mahallelide bir ümit de olmadı değil tabii. Yusuf'a ver-diyse bize de verir diyoruz, arada da Yusuf'u kolluyoruz, oğlanı köşeye sıkıştırıp günde kaç posta çekiyor diyeceğiz, iyi pulluyor musun sen de, tükürükle kolay yapışsın falan felan... Amacımız bilgi almak, istihbarat teşkilatı elimize su dökemez. Nasıl bağladı karıyı? Biz yatıyoruz, kalkıyoruz bunu diyoruz, Hülya'nın çıktığı pavyona Kızılırmak gibi akıyoruz hepimiz. Ben benim karının yüzünü unuttum Allahıma, yok eve gitmiyor da değilim, Hülya'yı sayıklamaktan vitrin mankeni olsa ona benzeti-yorum, benim karıyı görüyorum, Hülya'yı ona giydiriyo-rum. Şimdi filmlerde falan bilgisayar numaraları yapı-yorlar ya, ben onların hepsini kafadan yapıyorum o za-

man, atari olmuşum ben atari: cıv cıv cıv, hep nişanlıyorum, hiç boş geçmiyorum.

Bir gün Hülya böyle yine önümüzden aktı geçti namussuz. Ama bir geçiş ki tek kişilik kraliyet alayı, Kraliçe Elizabet'te o kadar at yok, atların hepsi Hülya'da, kişniyoruz anlayacağın. Mahallenin delisi var, Sevtap, harbi deli, belgeli deli, Hülya gözden kayboldu, bu sanki yerden bitti. Kahve dediğin bamya tarlası zaten, bir imam eksik, öyle bi sessizleşmişiz sorma, geldi seninki, duruyor karşımızda. Biz de o sırada Yusuf'la Hülya'nın karekökünü almaya çalışıyoruz, bu havuz ne zaman boşalır hesabı. Sıradayız, hepimiz podyumdan düşmüşüz ya tabii, Hülya da nasılsa açtı bal kutusunu yediyor, biz de yiyeceğiz. Karı bizi ipler mi tabii, iplemiyor, biz diyoruz ki herhalde iyi halat var Yusuf'ta. Nerdeyse indir lan donunu diyeceğiz, boğumları sayalım. Biz, ha tozuttuk ha tozutacaz anlayacağın...

Ha, ne diyordum ben. Şimdi bu Hülya aktı geçti önümüzden, biz tabii filmi başa saralım diyoruz, kaldığımız yerden oynatalım hayatı, çıktı geldi Deli Sevtap. Sırta sırta baktı bize bir süre, döndü afrodizyağın gittiği yöne baktı, eliyle sikine asılır gibi yapmasın mı? Laf atıyor oradan. Kahveden uçan kasket mi ararsın, ayakkabı mı ararsın hepsi Sevtap'a. Bardak falan uçuyor artık, karının gözler cam olmuş, bizden mi korkacak... Sen bi küfrediyorsun, o sana bin misliyle iade ediyor, küfrün tarihçesini biliyor sanki. Bizim Hacı Hüseyin var, bu dayanamadı, hiddetlendi, fırladı yerinden, oruç bi de o gün, kaçacak içeri herif, malafatı kapıyı tuttu buna. Yalnız sağlam alet varmış Hacı'da, tüm kahve biliyoruz artık. Biz de ondan farklı değiliz, masaya destek atmış duruyoruz, hayvan sakinleşsin diye bekliyoruz. Şimdi böyle anlatırken güldüğüme bakma, dona kafa suyu boşaltmak nedir abi, ya orada boşaltan oldu yeminlen.

Biz Sevtap'ta ne ata bıraktık ne ana. Bu da baktı kızıyoruz, iyice zevklendi. Böyle kahvenin basamakları var, çıktı onları. Biz kıpırdamıyoruz yerimizden, belleklerde Hacı Hüseyin hadisesi... Biri çıktı, dedi lan deli sana mı eriyecektik? Sevtap boş durur mu, lan köfteci sen hiç aynaya baktın mı diye hemen yapıştırdı lafı. Ardından da sizin gibi dalyarak suratlıları ne yapsın karı dedi, kapmış dalyan gibi oğlanı.

Biz böyle büzüştük, bi sus pus olduk, belimizin altına karabasan çökmüş gibi yıkıldık olduğumuz yere, sikseler kıpırdayacak güç yok kimsede. Az önce suyun kaldırma kuvveti var da, bizim yok mu diyen cengâverler ordusu, içine içine, gittikçe daha derine sondaj yapmaya başladı. Deli Sevtap uyandırdı bizi, anla Hülya'nın büyüklüğünü, yedi ceddimize koya koya giderken, sana yemin ederim, tüm kahve koro halinde şunu sormadıysak kendimize ben adam değilim: Aynaya baktığımızda ne görüyorduk sahi, kendimizi mi, Yusuf'u mu?

Bana Yusuf'u soruyorsun öyle mi? Sana onu anlatayım, anlatayım da, önce başka bir şey anlatayım. [...] Yusuf, kuyuya atılmış bir taşır, değil kırk akıllı, milyon kere milyon akıllı o taşı çıkaramamıştır. Sanırlar ki o bir candır, bana sorsan o Hül'ya'dır. Çünkü Yusuf bir hiç çocuktur. Varlıkla yokluk arası...

Bir anda kayıplara karışan Yusuf kimdir? Çapsız bir hergele mi, bir inanan mı? Vefasız bir evlat mı, kural tanımaz bir âşık yahut kayıtsız deli derviş mi? Yoksa herkesin Yusuf'u başka başka mı?..

Onur Orhan'ın *Yusuf'u Bulmak* adlı bu sıra dışı romanı, kayıp Yusuf'un peşinde benzersiz bir hikâye anlatıyor. Yeraltı dünyası, hapishaneler, gazinolar ve zengin çevreler de dahil, toplumun her kesiminde dilediği gibi dolanan, hemen herkesin kendinden bir şey bulduğu bu benzersiz, ele gelmez figürün efsaneler ile gerçekler, yaşananlar ile yansımalar, iyi ile kötü arasındaki karşıtlıklar ve gerilimlerle örülü, şenkliki, unutulmaz bir portresini çiziyor.

#mahallehayatı #yeraltıdünyası #zıtlıklar #yaşamaturkusu
#adaletsizlik #tehlikeliyaşamak

 CAN roman

canyayinlari.com twitter.com/canyayinlari facebook.com/canyayinevi

ISBN 978-975-07-3970-5

9 789750 739705